

	SYLABUS				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Klasyfikacja i profilaktyka zaburzeń mowy				
3. Kod przedmiotu	<i>I Ped. D4.6</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	IV				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	5 (2kno)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	
	Konwersatorium	stacjonarne		niestacjonarne	10 (1kno)
9. Liczba punktów ECTS	2				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Mieszczak-Rajczakowska Anna, mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Wiedza ogólna z zakresu rozwoju mowy dziecka i rozwoju psychoruchowego.				

12. Cele przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie wiedzy z zakresu klasyfikacji zaburzeń mowy różnych autorów
C2	Przekazanie wiedzy z zakresu podziału zaburzeń mowy z wyjaśnianiem terminów logopedycznych
C3	Przekazanie wiedzy z zakresu terminologii logopedycznej

13. Przewidywane efekty kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych studenta

Symbol	Efekty kształcenia	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów (symbol celu)
EK1	Student zyskuje informacje na temat objawowych i etiologicznych klasyfikacji zaburzeń mowy	W	C1
EK2	Zyskuje informacje na temat przyczyn zróżnicowania terminologicznego w logopedii, różnic w sposobie klasyfikacji zaburzeń, przydatności różnych sposobów klasyfikacji zaburzeń mowy.	U	C1, C2
EK3	Student zapoznaje się z funkcjonującymi w literaturze fachowej zasadami klasyfikacji zaburzeń mowy i uczy się porównywać istniejące klasyfikacje.	U	C2, C3

EK4	Student potrafi postawić wstępną diagnozę po zapoznaniu się z opisem wad wymowy pacjenta	KS	C1,C2,C3
-----	--	----	----------

14. Treści kształcenia

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, e-learning)	Odniesienie do efektów kształcenia (symbol efektu)
TK1	Szczegółowy podział wad wymowy z uwzględnieniem dyslalii obwodowej. Omówienie definicji pojęć na przykładach.	W	EK1, EK2
TK2	Metodyka postępowania z pacjentami z dyslalią. Próby diagnozowania pacjentów z dyslalią, diagnoza wad wymowy, dopasowanie planu terapii.	W, K	EK2, EK3, EK4

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska J., Orłowska-Popek Z., Korendo M., Nowe podejście w diagnozie i terapii logopedycznej – metoda krakowska, Kraków 2010, 2. Gałkowski T, Jastrzebowska G., Logopedia – pytania i odpowiedzi – podręcznik akademicki, opole 2003 3. Gunia G., Lechta V., Wprowadzenie do logopedii, Kraków 2011 4. Skorek E.M., Rzącka M. Profilaktyka i terapia dysfunkcji oddechowych u dzieci. Zielona Góra 2011 5. Paluch A., Drewniak-Wołosz E. Mikosza L. Afa-skala. Jak badać mowę dziecka afatycznego.
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czaplewska E., 2012, Diagnoza zaburzeń rozwoju artykulacji, [w:] Czaplewska E., Milewski S. (red.), Diagnoza logopedyczna Podręcznik akademicki, wyd. GWP, Gdańsk. 2. Emiluta-Roza D., 2008, Modyfikacja Zestawienia form zaburzeń mowy H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Roza, [w:] Porayski-Pomsta J. (red.), Diagnoza i terapia w logopedii, wyd. Dom Wydawniczy „Elipsa”, Warszawa. 3. Grabias S., 1994, Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy, „Audiofonologia”, t. VI., s. 7-22. 4. Logopedia. Teoria zaburzeń mowy. Podręcznik akademicki, Grabias S., Kurkowski Z., UMCS, Lublin 2012. 5. Mierzejewska H., D. Emiluta-Roza, Audiofonologia, tom X, Projekt zestawienia form zaburzeń mowy, 1997 6. Pluta-Wojciechowska D. Opis zaburzeń mowy jako pierwszy etap postępowania logopedycznego, Logopedia Silesiana 2012 7. <i>Standardy postępowania logopedycznego</i>, 2015, red. S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak, Lublin. 8. <i>Teoria zaburzeń mowy</i>, 2012, red. S. Grabias, M. Kurkowski, Lublin. 9. <i>Softys-Chmielowcz A. Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka</i>, 2016, <i>Oficyna Impuls</i>.

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceny
---------------	--------------

Diagnostyczna	Poziom przygotowania studentów do zajęć (dyskusja oparta o przeczytane teksty)
Formująca	Praca w małych grupach na najnowszych artykułach naukowych
Podsumowująca	Zaliczenie ustne

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i poza formalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu)

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów kształcenia przedmiotu (EK) do celów przedmiotu, treści programowych i typów / metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów kształcenia przedmiotu do efektów kształcenia dla programu studiów tzw. programowych efektów kształcenia - oraz efektów zdefiniowanych dla obszaru kształcenia –tabela 2

Analiza obciążenie pracą studenta – tabela 3

Tabela 1 Przyporządkowanie przewidywanych efektów kształcenia przedmiotu do typów / metod oceniania

Efekty kształcenia dla przedmiotu (EK)	Treści kształcenia	Typy i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EK1	TP1	D – zaliczenie ustne podczas zajęć, czynny udział w zajęciach. P – zaliczenie ustne
EK2	TP1	P – zaliczenie ustne
EK3	TP1, TP2	F – dyskusja podczas konwersatorium
EK4	TP1, TP2	F – dyskusja podczas konwersatorium

Tabela 2

Zestawienie przewidywanych efektów kształcenia przedmiotu do efektów kształcenia dla programu studiów tzw. programowych efektów kształcenia (PEK)

Efekty kształcenia dla przedmiotu (EK)	Przyporządkowanie efektu kształcenia dla przedmiotu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)
EK1	K_W01, K_W02
EK2	K_U01, K_U03
EK3	K_U03, K_U06, K_U09, K_U10
EK4	K_K03

Tabela 3

Analiza obciążenia pracą studenta

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	15
Przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia	25
Czytanie wskazanej literatury	10
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.